

Beschrijving Erfgoedrasen Komkommer

Het oorsprongsgebied van de komkommer en de augurk ligt waarschijnlijk in Afrika. Vandaar is deze soort al heel vroeg in Azië terechtgekomen, waar de 'komkommer' een genetische ontwikkeling heeft doorgemaakt.

De 'stamvader' van de gecultiveerde komkommer komt in het wild voor in Noord-India, in de landstreken aan de voet van het Himalaya-gebergte. Hier ligt dan ook het zgn. genencentrum (= Vavilov-centrum), van de komkommers.

De vruchten van de 'stamvader' *Cucumis sativus* ssp. *agrestis* zijn klein en de smaak ervan is nogal bitter. De komkommer als eetbare vrucht is al vanaf het begin der mensheid bekend en wordt al 3000 jaar lang in India als cultuurplant geteeld. In de tweede eeuw v.Chr. werd de komkommer naar China overgebracht. In de landen rond de Middellandse Zee, in West-Azië en in Egypte had de komkommer al eerder zijn intrede gedaan en uitbreiding gevonden. De oudste gegevens stammen dan ook uit Egypte. Naar het schijnt kreeg de komkommer in noordelijk Europa bekendheid tegelijk met de opkomst van de Grieks-Romeinse cultuur. De eerste vermelding vindt echter pas rond 800 plaats, toen de komkommer in het toenmalige Gallië (= Frankrijk) pas goed bekendheid kreeg.

De komkommer is een eenjarig, kruidachtig gewas. De familie waartoe de komkommer behoort, bestaat voornamelijk uit klimplanten met fraaie hechtranken. De komkommerplant heeft een zwak, bijna draadachtig wortelstelsel en wortelt oppervlakkig; de hoofdmassa van het wortelstelsel groeit zelden dieper dan 30 cm. Wel kunnen de wortels zich vrij ver in de omtrek van de stengel uitbreiden, tot wel 1,5 m. Het bovengrondse deel van de komkommerplant groeit liggend, kruipend of met behulp van ranken klimmend. De ruwe stengel is meestal vlezig, kantig en dicht behaard. Dit is typisch voor komkommerachtigen en verandert met de leeftijd. De stengel kan snel groeien en een lengte van 1-3 m bereiken; bij kaskommers is de steel vaak nog langer.

Bron: Komkommer, Mededeling Nr. 30 Uitgave van het Sprenger Instituut, Haagsteeg 6, Wageningen (maart 1982).

Rassen

Albaster Lange Witte (Albaster Verbeterde Witte)

Lange zware vruchten, doch meestal niet zeer veel. Goede vorm. Willige groeier.

Bron: Rassenlijst voor Groentegewassen, 1943.

Vorm van de vrucht: lang en slank; Grootte van de vrucht (lengte x dikte in cm.): 50 à 55 x 8; Kleur van de vrucht: wit.

Bron: Beschrijving van groenterassen, M. van Ede, 1943.

Aurea

Selectie op gewicht, tussenvorm van Amsterdamse Lange Gele en Lentsche halflange gele, geïntroduceerd in 1936-1937 door Rijk Zwaan.

Bron: Beschrijving van groenterassen, M. van Ede, 1943.

Selectie gewonnen door Rijk Zwaan; geïntroduceerd in 1936-1937. Halflang, in zwaarte tussen Amsterdamse Lange Gele en Lentsche Halflange Gele. Kleur in het begin lichtgeel en weinig zwart gedoord, in sijdbare toestand wasgeel. Vrijwel geen hals. Groeikracht goed. Productief.

Bron: Rassenlijst voor groentegewassen, 1943.

Edelweiss

Gewonnen door Rijk Zwaan uit een kruising van Westlandsche Halflange Witte x Albaster Lange Witte; geïntroduceerd in 1936-1937. Halflang, maar langer dan Westlandsche Halflange Witte. Tamelijk korte hals. Geringe neiging tot zaadvorming. Productief. Grof gewas, dat minder snoei vereist dan andere witte rassen.

Bron: Rassenlijst voor groentegewassen, 1943.

Halflange Groene

Zeer productief, vruchtkleur matig (zachtgroen), geeft iets meer stek dan Groene Standaard, vaak iets meer en iets langere hals. Iets heterogeen.

Wat vruchtkleur betreft, reageert deze selectie weinig op meer of minder schermen.

Behoort tot de groep Groene Standaard.

Gewas matig tot tamelijk krachtig ontwikkeld.

Vrucht minder zwaar en wat korter dan de selecties uit de groep "Improved Telegraph", in de regel weinig hals, oppervlak vrijwel glad, weinig last van koustrepen, kleur onder gunstige teeltomstandigheden goed. Bij minder gunstige teeltomstandigheden vooral bij latere teelten in de zomer echter gevoelig voor wankleurig. O.a. door te zwaar schermen kan de kleur van Groene Standaard sterk in ongunstige zin beïnvloed worden en dan bepaald slecht zijn; er komen in deze groep ook selecties voor, die op het schermen, wat de kleur betreft, slechts zeer weinig reageren. In het algemeen tamelijk weinig gevoelig voor stekvorming en het vormen van zaadvruchten.

Oogst vroeg en regelmatig.

Wordt in sommige streken graag geteeld om zijn minder zware vruchten, welke onder gunstige groeiomstandigheden goed gekleurd zijn en reeds gesneden kunnen worden, voordat ze geheel uitgegroeid zijn.

Bron: Rassenlijst voor groentegewassen, 1954.

Lange gele tros

Een oud ras met heldergele schil. de lengte van deze frisse, licht bitter smakende komkommer is 30-40 cm. Zeppelin-vormig, mosgroen, geel bij rijpheid, bezet met wratten, waarop kleine zwarte haartjes, die spoedig afvallen.

Bron: <http://www.deoerakker.nl/oranjelijst.htm>.

Zeppelin-vormig, 25 lang en een doorsnee van 8 a 9 cm, mosgroen, geel bij rijpheid, bezet met wrattenwaarop kleine zwarte haartjes die spoedig afvallen. Voor de open grond.

Bron: Beschrijving van groenterassen, M. van Ede, 1943.

Spiers

Type platglas groene. De namen Improved Telegraph en Spiers worden nog veel gebruikt, maar over de eigenschappen, welke de met deze namen aangeduide komkommers moeten hebben, is men het niet eens. Het was hierdoor niet mogelijk met de belanghebbende selectiebedrijven overeenstemming te verkrijgen over de naamgeving.

Spiers Broeikomkommer — Zaadteelt „Hem" te Hem.

Productief, vruchtkleur goed (hardgroen), iets gevoeliger voor koustrepen, vruchtoppervlak soms gladder en dan moeilijk te onderscheiden van „Groene Standaard".

Spiers Broeikomkommer Groene — Jac. Sluis Sr, Haarlem.

Productief, vruchtkleur goed (normaalgroen), vruchtoppervlak soms iets gladder en dan moeilijk te onderscheiden van „Groene Standaard".

Behoort tot de groep Groene Standaard.

Gewas matig tot tamelijk krachtig ontwikkeld.

Vrucht minder zwaar en wat korter dan de selecties uit de groep "Improved Telegraph", in de regel weinig hals, oppervlak vrijwel glad, weinig last van koustrepen, kleur onder gunstige teeltomstandigheden goed. Bij minder gunstige teeltomstandigheden vooral bij latere teelten in de zomer echter gevoelig voor wankleuring. O.a. door te zwaar schermen kan de kleur van Groene Standaard sterk in ongunstige zin beïnvloed worden en dan bepaald slecht zijn; er komen in deze groep ook selecties voor, die op het schermen, wat de kleur betreft, slechts zeer weinig reageren. In het algemeen tamelijk weinig gevoelig voor stekvorming en het vormen van zaadvruchten.

Oogst vroeg en regelmatig.

Wordt in sommige streken graag geteeld om zijn minder zware vruchten, welke onder gunstige groeiomstandigheden goed gekleurd zijn en reeds gesneden kunnen worden, voordat ze geheel uitgegroeid zijn.

Bron: Rassenlijst voor groentegewassen, 1954.